

Ribe, 16. september.

Rentier Schulze fylder firs år

Der kunne skrives bøger om det, rentier C. F. W. Schulze har oplevet. Han fylder firs år den 26. ds., og han har fyldt disse år med begivenheder og oplevelser, så han nu kan fortælle i timevis, om det skulle være.

Han er født i Berlin; begyndte som niårig i tobaksfabrikkerne, blev senere udlært skråtobaksspinder og tog på valsen. Turen gik til Rusland, senere mod Italien, men de lande, han forsøgte at komme til, ville ikke have udenlandske tobaksarbejdere – det var hemmelighederne ved blandingen af skråsovs, der lukkede dem ude. På vej til England kom han som nittenårig til Haderslev. Og her stoppede turen. Han blev Tobaksspinder der i 1890. Det var i de store dage, da Haderslev Bybane blev ført igennem, og Schulze spandt tobak om dagen, tappede øl til de mange arbejdere om aftenen, og så fik han endda tid til at gøre sin første gode handel, da han købte en ejendom ved jernbanens gennembrydning. Ti år senere startede han i Tønder sin egen tobaksfabrik, men da sønnerne ikke vilde ind i faget, solgte han den elleve år senere. Efter nogle år i Sønderborg, hvor det også var tobakken, der beskæftigede ham, købte han Fæsted Kro, Bageri og Købmandshandel. Fra årene herude er han kendt viden om, fordi han korte rundt med hest og brødvogn. I 1914 købte han den 92 tønder land store gård i Knorborg, som nu er forpagtet ud til svigersønnen, Martin Vollesen. Kun i to år fik han lov til at passe gården, så blev han indkaldt – for øvrigt bl.a., fordi det blev oplyst, at han havde en søn i Amerika. Schulze blev indkaldt til tysk militærtjeneste den 7. november 1916, og den 10. december samme år lå han i første linie ved Rheims i Frankrig.

Efter krigen vendte han hjem til gården, som han drev dygtigt til sidst i 1920'erne. I 1927 købte han to ejendomme på hjørnet af Sortebrødregade og Dagmarsgade, rev dem ned og byggede den bager- og konditoriforretning, som dannede begyndelsen til datteren, frk. M. Schulzes virksomhed. Hotellet blev lagt til, da Schulze et par år efter købte Windfeld-Hansens store patricier-ejendom, der blev ombygget til Hotel. Mens hjørneejendommen blev bygget, cyklede Schulze hver dag ind fra Knorborg for at gøre sig nyttig som den fingernemme mand, han var og er den dag i dag.

Kort før anden verdenskrigs udbrud startede han en chokoladevirksomhed i Vejen, men da materialerne udeblev, måtte han sælge den, og efter først at have haft billard-salon i sin ejendom ved Nygade, købte han pensionatet på Vald. Sejrs Alle. Det var i 1946, og for halvandet år siden solgte han det og købte ejendommen i Nygade, hvor ægteparret nu bor.

Foretagsomheden er ikke svækket. I formiddag var han beskæftiget med at lægge nyt gulv på loftetagen i sit hus. I vinter gravede han tre store beskyttelsesbunkers op i frk. Mimi Schulzes have. Han spadserer ofte i byen, kvik og smilende. Det bør tilføjes, at hr. Schulze siden sit fjerde år har været blind på det ene øje, men denne hæmsko har altså aldrig været en hindring for hans virke.

Siden 1892 har han været aktiv sanger, og hver mandag er han Ribe Sangforenings sikre deltager i træningsaftenerne. Han siger selv, at sanger er en livsbetingelse for ham – ”når jeg først holder op med sangen, er det ovre”, som han selv udtrykker det. Hr. Schulze er en flink og hjælpsom mand, der har en vis evne til at sætte liv i de kredse, han færdes i, og hans gode humør har gjort ham afholdt også i Ribe.

Fra sit første ægteskab har hr. Schulze tre børn, hotel-ejer frk. Schulze, kioskejer R. Schulze, Bramminge, og datteren, der er gift med Martin Vollesen. En søn er død i Canada.